

Elżbieta Rogalska

Praktyczne myślenie w przestrzeni edukacyjnej

Studiowanie to podstawa do znalezienia dobrej pracy. W życiu liczy się czas i miejsce oraz osoby, z którymi realizujesz swoje marzenia, pomysły, wcielasz w życie idee. To na jakich wykładowców natrafi uczeń, powoduje, że zdobywa pozytywny feedback bądź krytykę niczym nie podpartą. Istnieją wykładowcy, którym przeszkadza sposób w jaki siedzisz, ale istnieją również tacy co dostrzegają duszę – takich wykładowców potrzebuje Nauczanie Wyższe. Wykładowcy ci są jak inspiratorzy mówiący: działaj – praktykuj – próbuj – ćwicz – czytaj. Dają studentom do zrozumienia, że są ludźmi, a nie kolejnym rocznikiem w ich karierze akademickiej.

Przestrzeń i czas oraz osoby w nich będące to kluczowe elementy to działania wielkich rzeczy. Potrzebna jest tylko dobra komunikacja, odpowiednia przestrzeń i dość długi czas na realizację pomysłów:

„Instytucja sprzyjająca uczeniu się to miejsce w przestrzeni i czasie, w którym osoba stosownie do swoich możliwości gromadzi wiedzę o sobie i innych w trakcie zaplanowanych sytuacji edukacyjnych. Jednak samo doświadczenie i uczestniczenie nie wystarczy.”¹

Literatura przedmiotu podaje, że instytucja powinna zapewniać miejsce i czas oraz osoby, które to elementy sprzyjają realizacji potencjalnych możliwości studenta. Do takich potencjalnych możliwości zalicza się gromadzenie wiedzy, planowanie sytuacji edukacyjnych oraz prezentacja wyników. Jednak samo uczestniczenie w takiej edukacyjnej wyprawie to za mało. Potrzeba jeszcze refleksji, zastanowienia i feedbacku od empatycznego inspiratora – jakim powinien być każdy nauczyciel akademicki. Chociaż literatura przedstawia studenta jako osobę myślącą krytycznie: „Podczas studiów licencjackich rozwijana jest zdolność do refleksji krytycznej.”² – to nadal istnieje przekonanie, że studenci marnują swój czas i nic nowego nie zyskują. Na uczelniach wyższych można zyskać wiele, chociażby znajomości, sposób widzenia drugiego człowieka. Zdobywanie doświadczenia różnych osobowości i wiedzy na temat radzenia sobie z tego typu problemami. Niektórzy będą zastanawiać się że nie pasuje im twój sposób chodzenia, mówienia, będą cię pomijać, wymijać, nie dopuszczać

¹ M. Farnicka, H. Liberska, *Tworzenie środowiska sprzyjającego uczeniu się - analiza wybranych czynników*, w: "Teraźniejszość-Człowiek-Edukacja" nr 3/2014,s. 69.

² A. Perkowska-Klejman, *Cztery poziomy refleksyjności studentów*, w: "Teraźniejszość-Człowiek-Edukacja" nr 2/2014,s. 77.

do głosu. Na całe szczęście istnieją jeszcze nauczyciele akademicy, którzy widzą w człowieku to co w nim jest najlepsze. Jak wspomina poniższy cytat: „Nauka jest dziedziną kultury odpowiadającą na pytania, które są osobliwe dla niej, ale też odpowiada na pytania pochodzące od podmiotów realizujących cele praktyczne.”³ – nauka powinna brać pod uwagę zdanie swoich uczniów, wobec których pełni służbę realizowania celów edukacyjnych. Nauczanie wyższe powinno więc uczyć nie tylko teorii ale również praktyki danego zawodu, danej dziedziny, pobudzać do myślenia i poprawiać poczucie własnej wartości – zarówno studenta jak i nauczyciela akademickiego. Przecież nie ma nic piękniejszego niż student, który rozwija się pod skrzydłami akademickiego mentora.

Kategoria: Artykuł

Dziedzina: Edukacja Wyższa

³ E. Hajduk, *Niestandardowe wskaźniki intelektualnych kompetencji studentów*, w: "Teraźniejszość-Człowiek-Edukacja" nr. 1/2014,s. 109.

Bibliografia:

Farnicka, M. , Liberska H. , *Tworzenie środowiska sprzyjającego uczeniu się - analiza wybranych czynników*, w: "Teraźniejszość-Człowiek-Edukacja" nr 3/2014.

Perkowska-Klejman, A. *Cztery poziomy refleksyjności studentów*, w:"Teraźniejszość-Człowiek-Edukacja" nr 2/2014.

Hajduk, E. *Niestandardowe wskaźniki intelektualnych kompetencji studentów*, w: "Teraźniejszość-Człowiek-Edukacja" nr. 1/2014.